

הספד ותענית בארבעה עשר

וחמישה עשר של אדר ראשון

רבן שמעון בן גמליאל לימד, שכל המצוות הנוהגות בחודש אדר, [כגון ארבע פרשיות, ומקרא מגילה, ומתנות לאביונים, וכל המבואר במשנתנו], נוהגות כולן רק באדר שני, ולא באדר ראשון.

ודבר אחד בלבד נוהג גם באדר ראשון, והוא, שכשם שארבעה עשר וחמישה עשר באדר שני אסורים בהספד ותענית, כך ארבעה עשר וחמישה עשר באדר ראשון אסורים בהספד ותענית.

- לדברי רבי בא ורבי ירמיה בשם רב ורבי סימון בשם רבי יהושע בן לוי, הלכה כרבן שמעון בן גמליאל.

- ורב הונא רבה דציפורי אמר, הנהיג רבי חנינא בציפורי כרבן שמעון בן גמליאל.

קרבן העדה פירש, שהוא כמו "נהגו" האמור בבבלי, שאין מורין כן, אולם בדיעבד אם עשה, אין מחזירים אותו.

ותקלין חזתין פירש, שהוא כמו "מנהג" האמור בבבלי, שאין דורשים כן ברבים, אבל מורין כן ליחיד השואל.

כתיבת חודש אדר

בשטרות בשנה מעוברת

לדעת רבי מאיר – באדר ראשון כותב "אדר ראשון", ובאדר שני כותב "אדר" סתם, שסתם אדר הוא אדר שני.

ולדעת רבי יהודה – באדר ראשון כותב "אדר" סתם, שסתם אדר הוא אדר ראשון, ובאדר שני כותב "אדר שני"^א.

דף ג

^א כן נראה מפירוש תקלין חזתין. אולם מפירוש קרבן העדה נראה, שלדעה ראשונה, בראשון כותב "אדר", ובשני כותב "אדר תניין". ורבי יהודה מודה, שבאדר ראשון כותב "אדר", אלא שלדעתו באדר שני אין צורך לכתוב "אדר תניין", ודי לכתוב בקיצור, "אדר ת" שתי"ו הוא קיצור של תניין.